

יאיר ניצני מרים גבה

התקווה החדשה

למרות שאני די עתיק, הביצוע החדש של עומר אדם ונועה קירל להמנון הלאומי הדליק אותי להציע גרסה משלי

עולמית. הרי כל מי שנגע פעם במערך הזה יודע ש"את המסכה הזו אי אפשר להפסיק".

את "הבאנו שלום עליכם", שאני חנו נוהגים לשיר בגעגועים עם הנחיתה בישראל, נחליף ב"הבאנו אוויר למכס", ואת השיר על הילדים של חורף '73 – "הבטחתם יונה" – אפשר לשנות ל"הבטחתם שכונה", כשמסיבה לא מתרוממת.

חבל לעצור בשירים ובהמנון. יש לנו עוד המון סמלים חשובים, שיכולים לעבור מתיחת פנים או לפחות בוטוקס, כדי לתקשר טוב יותר עם הדור הבא. הרגל שלנו שוקט על שמריו כבר המון שנים, המגן דוד קצת שחוק, וכדי להכניס כסף לקופת המדינה, אפשר להפוך את המשולשים של המגן דוד לשתי קוביות טובלרון, או לחלופין – להחליף אותו בלוגו של נייקי או אפל.

גם מנורת שבעת הקנים מתיישנת לנו מול העיניים, שלא לדבר על כך שהיא לא מספיק מאופיינת לעומת החינוכית. אפשר לעדכן אותה ולהחליף למנורת הלוגו או לדים, או פשוט להחליף אותה במשהו שקצת יותר מחובר

איור: טל לזר

לצעירים, כמו נרגילה. גם אבני הכותל משרדות משהו עתיק וכבד. עם כל הכבוד למסורת של תחיבת פתקים, מדובר בעניין לא אקולוגי, שגם מוסיף להרס של יערות הגשם. בעידן של דיגיטציה ומסרונים צריך לשקול להפוך את הכותל לטאץ-קיה, כותל מגע, שמאפשר להעביר את הבקשות לבואר עולם גם בווטסאפ.

גם התנ"ך שלנו יכול להתרענן. כדי להתאים אותו ליכולות הריכוז והסבלנות של הדור הצעיר, אני מציע להוציא כל ספר תנ"כי גם כפורמט של סטורי בן 15 שניות, כולל תמונות, סרטונים וסלפי של מיטב נביאי ישראל, כמו שמואל, יואל, דניאל, יחזקאל וסטטיק ובן אל. כיוון שסיפורי התנ"ך מלאים בצמדים חזקים, כמו קין והבל, אדם וחווה, אברהם ושרה, יעקב ועשיו, דוד וגוליית ועוד, הסטוריוז יוגשו על ידי צמדים עכשוויים, כמו נועה קירל ומרגי, אסי עזר ורותם סלע, או אורנה ומשה דץ.

גם את נושא השבעות בצבא צריך לר-ענן ולהקליל. ההשבעה של הצנחנים בכותל יכולה לעבור לחוף של מוש או למיקונוס אחרי מסע ושחיית כומתה. ובמקום להישבע על ספר תנ"ך, אפשר להישבע על התנ"ך של בני הנוער – יומן של נועה קירל.

כדי לעודד את הצעירים להתגייס, אפשר לעדכן את ראשי התיבות של צה"ל ל"צבא ההרמה לישראל", ואת הסלוגן הוותיק "הטובים לטיס" – ל"הטובים לטיק טוק". את הסביבון, שמסמל את נס חנוכה והמכבים של פעם, אפשר להחליף במתקן שווארמה, שגם הוא מסתובב אבל עם ריח טוב, ולספר על נס פך השומן כבש, שהספיק לשמונה לאפות. "עם הספר" ימותג מחדש כ"עם הצ'ייסר", ונכריז בגאווה ש"אנחנו מגש הסושי שעליו הוקמה מדינת ישראל".

נתי ישראל ● yairn@israelhayom.co.il

אף שאני עצמי די עתיק, אני רוצה להציע גרסת מסיבות משלי להתקווה, שאולי תלך טוב עם הצעירים של היום, משהו כמו:

כל עוד בסטורי מסיבה
דאק פייס יהודי סבבה
ולפאתי טיק טוק נרגילה
שמת עין על ציון צ'ייסר טקילה
דני אבריה תקוותנו
בוא לבורגוס מחרתיים
נשתכר שמה חופשי עם גיסנו
יאאלה בית"ר ירושלים.

עם כל הכבוד להגשמת החלום הציוני על הוספת בית באנגלית להמנון שלנו, יש בעולם עוד שפות חשובות ונפוצות, וטוב נעשה אם נחשוב כבר עכשיו על הוספת בתים להמנון גם בשפות נוספות – כמו ספרדית, מנדרינית ואימוג'י.

אם כבר ממסחרים את ההמנון, שווה לשקול ללכת עוד צעד קדימה. מה שהולך היום זה שת"פים מסחריים, ואפשר להשתמש בהמנון לפרסומות, נגיד: "עוד לא אבדה תקוותנו, שיפורי התקווה טעים כפליים", באופן שיעזור לצמצם את הגירעון הגדול באוצר המדינה.

ההמנון לא לבד, ואפשר להנגיש קלאסיקות ארץ-ישראל נוספות לדור שלא ידע את יוסף ואת יוסקה. את "הסלע האדום" אפשר לעדכן ל"הו, המרלבורו האדום". את "מוכרחים להמשיך לנגן" שנכתב אחרי מלחמת יום כיפור אפשר לעדכן ל"מוכרחים להמשיך לנגב", שיסמל את הכמיהה להחזרת הדרוקים ואת היותנו מעצמת חומס

התקווה, כידוע, מלווה את עם ישראל מימים ימימה. תמיד היינו עם מלא תקווה: קיוונו לחזור לארץ ישראל, קיוונו שתהיה לנו מדינה, קיוונו שיהיה שלום וקיוונו לזכות בפיס. לכן קראנו לשכונה עם השיפורים הכי טובים בתל אביב התקווה, גרעון סער קרא למפלגתו תקווה חדשה, יש בנות שעונות לשם תקווה, ומובן שההמנון שלנו, שכתב נתלי הרץ אימבר, נקרא התקווה.

לפני כמה שבועות נחשפנו לביצוע החדש של ההמנון, בקולם של נועה קירל ועומר אדם. כל מי שגדלו על העיבוד התזמורתי הקלאסי, הכבד, הבריטי והאיטי, קיבלו זריקת אדרנין לין ובומבה לפרצוף עם העיבוד הקצבי החדש והמרקיד, שנוספו בו גם מילים חדשות, ואף קטע ראפ באנגלית.

היו מי שאהבו את הביצוע, חשבו שגם ככה החיים שלנו קשים מספיק, ושצבד התקווה צריך לשמוח, לרקוד, לשתות ולבלות. אחרים הרימו גבה, במקרה הטוב, ובמקרה הפחות טוב כעסו על הפגיעה בסמל מדינה חשוב ומקור דש, שמקושר עם צבא, מלחמות, שכול,

שואה ותקומה. בכל מקרה, מדובר בגרסה שעשויה לגרום לנתפלי הרץ אימבר לעשות טוורקינג בקברו.

היו כבר מי שעשו ביצועים חדשניים להמנונים. הבולט שבהם הוא ג'ימי הנדרקס, שניגן את ההמנון האמריקני בגיטרה חשמלית בדיסטורשן. כשהייתי חייל בגלי צה"ל, הדי.ג'יי המפורסם אילן בן שחר, שהיה אורח באולפן באחד הלילות, השמיע גרסת דיסקו של התקווה. למחרת, העיר רך המוויקלי האחראי של הלילה, יזהר אשדות, הושעה לשבוע ימים.

אבל זה היה לפני 40 שנה, והגרסה המחודשת של הדרים הצעירים בהחלט יכולה להפוך את ההמנון ללהיט בריכות, ריקודים, חתונות, בר מצוות, וצלצולי סוף שיעור בבית ספר. מעניין לראות איך ההמנון המחודש יתפקד בחתונות – כי מצד אחד הוא מקפיץ ומרקיח, ומצד שני, האינסטינקט שלנו כשאנחנו שרים מעים אותו הוא לעמוד. ייתכן שהוא יתאים דווקא לשלב שבו עומדים בתור לבופה, ואז אפשר לזמזם "עוד לא אבדה תקוותנו", בתקווה שיישארו לנו קבונים.

אם כבר עושים מתיחת פנים להמנון, אולי כדאי בהזדמנות זו גם להקליל קצת את הכבדות של המילים, שגם ככה לא ממש מובנות לרבים, שתוהים אם "נפש יהודי הומייה" מתייחס לקהילה הגאה. את "ול-פאתי מזרח קדימה", המסמל את הכמיהה להגיע לארץ, אפשר לעדכן ל"יאאלה אחי, ניפגש בדיוטי פרי". במקום "התקווה בת שנות אלפים", שמשרה אווירה של יושן, אפשר לעדכן ל"התקווה זקנה לאללה", אבל מכיוון שגם זה משרד ניהוחות שליליים של אייג'ים, אפשר ללכת על "התקווה נראית טוב לגילה".

אם כבר ממסחרים את ההמנון, שווה לשקול את שת"פים, ואפשר להשתמש בו לפרסומות. נגיד: "עוד לא אבדה תקוותנו, שיפורי התקווה טעים כפליים"